

[A. C. Normann.]

Jeg nærer visse betænkeligheder ved det synspunkt, det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen nu gjorde gældende vedrørende de ulovlige redskaber og det nedslag i erstatningen, det ærede medlem talte om. Jeg har allerede antydnet det, men jeg vil sige igen, at jeg tror, vi kommer til at underkaste det spørgsmål en grundig overvejelse i udvalget.

Medens vi er ved erstatningsspørgsmålet, vil jeg gerne i anledning af, hvad det ærede medlem hr. Damsgaard sagde, pege på, at i den grundige og gode historiske redegørelse, det ærede medlem gav, kunne han måske have sparet sig bemærkningen om, at det radikale venstre ville afløse uden erstatning. Det er 37 år siden, at to enkeltpersoner i en kommission indtog det standpunkt sammen med socialdemokratiet, og da vi drøftede forslaget i 1951, gik vi klart ind for en erstatning; jeg tror godt, det ærede medlem hr. Damsgaard kan regne med, at ellers ville der være kommet et andet resultat ud af forhandlingerne i 1951, for på det tidspunkt var socialdemokratiet rede til at gå ind i en forhandling om øjeblikkelig afløsning uden kommission og uden erstatning. Venstre og de konservative er altså ikke de eneste værnere af ejendomsretten i det forhold, vi her taler om, så lidt som i noget andet. Men jeg er iøvrigt enig med det ærede medlem i, at der her er tale om et formuegode på den måde, som det ærede medlem opstillede det.

Det ærede medlem hr. Damsgaards bemærkning om den lille ålegårdsejer, og hvad der sker med ham, lyttede jeg til med interesse, fordi jeg også har på følelsen, at der her er et problem. Nu ligger det sådan, at hvis den lille ålegårdsejer overhovedet har en ålegård — ellers er han jo ikke ålegårdsejer — ja, så kommer han altså med, i alt fald under en eller anden form, i den ordning, der her er foreslået. Men hvordan går det, hvis han overhovedet ikke har nogen ålegård, men bare har sin ålegårdsret? Dertil vil jeg sige, at jeg tror, det bliver meget besværligt for det ærede medlem hr. Damsgaard at fremkomme med et forslag, som anviser en rimelig linie, efter hvilken der kan ydes erstatning til en indehaver af ålegårdsrettigheder, som ikke har anvendt disse rettigheder og ikke har nogen

ålegård. På et tidligt tidspunkt af kommissionens arbejde var der fra flertallets side forslag fremme om fastsættelse af en grænse på 5 år, således at hvis ålegårdsrettigheden ikke havde været udøvet de sidste 5 år, skulle der ikke kunne ydes erstatning til den pågældende rettighedsindehaver. I kommissionen blev man enig om at ændre de 5 år til 10 år, og med denne udvidelse synes jeg alle berettigede interesser er så nogenlunde varetaget på dette punkt.

Medens vi er ved erstatningsspørgsmålet, må jeg føje til, at det er muligt, at staten efter afløsningen bør oppebære en lige så stor leje af hidtidige lejere, som de private rettighedsejere har gjort, da lejernes rettigheder jo er og forbliver de samme som hidtil. Men jeg er ikke sikker på, at det ikke ligger noget anderledes og bør vurderes noget anderledes, hvor ejeren selv har været bruger. Det er et spørgsmål, som jeg gerne vil have lov at komme tilbage til i udvalget. Jeg opfordrer imidlertid den højtærede minister til at bruge bemyndigelsen i § 19 på en sådan måde, at de fremtidige lejere kan føle, at staten iøvrigt er en mindst lige så human udlejer, som de private har været. Der vil sikkert her opstå en del tilfælde, hvor en imødekommende indstilling overfor fiskerne er på sin plads.

Jeg går ud fra, at lovforslagets enkeltheder nu vil blive underkastet en meget grundig udvalgsbehandling, hvor sådanne detaljer som afløsningskommissionens sammensætning, erstatningsomfanget og adskillige andre ting kan blive drøftet nærmere. Det radikale venstre vil udfra en velvillig indstilling deltage i behandlingen i håb om, at vi nu endelig kan få ålegårdsretten afløst og, som det synes, på en måde, som bliver til udbytte for fiskerne uden at betyde nogen væsentlig byrde for staten. Dette sidste er en egenskab ved lovforslaget, der på afgørende måde adskiller det fra tidligere tiders forslag til ålegårdsrettens afløsning.

Fuglsang: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, er forhindret i at være tilstede, vil jeg gerne sige et par ord om det kommunistiske partis stilling til dette forslag om afløsning af ålegårdsrettigheder m. m.

Lad mig straks sige, at vi kommunister